

Amikor Hannah felébredt, egyből tudta, hogy szerelmes.

Sajnos fogalma sem volt arról, hogy kibe.

Egy valamivel azonban tisztában volt: semmiképpen nem lehetett szó a pasijáról, Simon Klammról, akitől már igen régóta esedékes volna egy házassági ajánlat. Hannaht ingerültté tette ez a felismerés. Eddig titokban tartotta a vágyait, egy szóval sem jelezte a férfinak, és még csak nem is utalt rá. Csakhogy ők ketten már több mint négy éve együtt jártak, ezért Hannah úgy vélte, lassacskán itt az ideje a leánykérésnek.

Ledobta magáról a paplant, felült és enyhe zavarral megdörzsölte a szemét. Mégis milyen különös dolgokról álmódott az elmúlt éjszaka? Még mindig világosan érezte az egész testét átjáró, kellemes bizsergést, és amikor egy gyors pillantást vetett az ágya melletti tükörbe, kiderült, hogy az arca teljesen kipirult az izgalomtól. Vörös tincsei annyira összezilálódtak, mintha egész éjszaka a párnák között hempergett volna, és ráadásul duzzadt ajka is úgy kivörösödött, mintha hosszú időn át csókolózott volna.

Egyértelmű, hogy Hannah szerelmes lett, miközben aludt. De nem, nem valamelyik barátjával élt át egy erotikus álmot. Nem is olyan valakiről álmódott, akit ismert volna, például egy egykori kollégát, szomszédot, vagy a baráti társasága egyik tagját.

Igazából egyetlen férfira sem emlékezett, aki szerephez jutott volna az álmában. Csupán az érzés maradt meg. A szerelem teljesen egyértelmű érzése. A boldogság és meghittség, a pocakjában szárnyra kapó pillangók, a nevetés és a vihogás, az elsőprő öröm és a kiegyensúlyozottság, a boldogság.

Mindenekelőtt azonban a boldogság.

Nagyot sóhajtva lelógatta a lábát az ágyról, ám egy pillanatra még ülve maradt a szélén.

Megcsóválta a fejét és azt remélte, hogy így sikerül rendet tennie a gondolatai között, és valahogy elijeszti a ködös álmot. Bármilyen kellemes is volt a bizsergető érzés, ma tiszta fejre lesz szüksége, hiszen rendkívül fontos események várnak rá.

Majdnem fél évbe is beletelt, míg legjobb barátnőjével és munkatársnőjével, Lisával rendbe hozta és berendezte a közeli lepukkant üzlethelyiséget, az üzleti tervek kidolgozásáról és a vállalkozásindítási támogatás megkérvényezéséről már nem is beszélve.

Ma délután kettőkor véget ér a várakozás: ünnepélyesen megnyitják új cégüket, a Csicsergők gyermekrendezvény-szervező irodát, mégpedig az ifjú ügyfeleknek szervezett hatalmas kölyök bulival.

Hannah fél évvel ezelőtt, miután alaposan megforgatta a fejében az ötletet, Lisát is beavatta a tervébe, és meggyőzte arról, hogy mindenképpen bele kell vágniuk; ideje felmondani, és megvalósítani a Csicsergők projektet. Különben sosem fog kiderülni, hogy alkalmasak-e a sikerre, és egyébként is élete végén az ember sosem azokat a dolgok bánja meg, amit elkövetett, hanem azok miatt szomorú, melyeket elmulasztott.

A legfontosabb kérdés: Jár-e a boldogság mindenkinek?

A szerzőnek hatalmas olvasótábora van, mindenekelőtt a női olvasók körében. „*A tökéletes boldog év*” című regényében az élet legfontosabb kérdéseire keresi a választ. Lehet-e újra kezdeni 30, vagy éppen 40 év felett? Jár-e a boldogság mindenkinek?